

Wyjazd edukacyjny klas drugich LO

Do zadań współczesnej szkoły należy wychowanie młodzieży, a co za tym idzie podejmowanie działań związanych z propagowaniem zdrowego stylu życia oraz profilaktyką uzależnień. Jednym z aspektów jest dostarczanie uczniom rzetelnej wiedzy na temat skutków używania substancji psychoaktywnych. Zespół Szkół Ogólnokształcących w Mogielnicy jest placówką, która buduje u wychowanków poczucie bezpieczeństwa i stwarza im możliwość wszechstronnego rozwoju oraz podejmuje liczne działania informacyjno – edukacyjne w ramach programu profilaktycznego.

Jednym z negatywnych zjawisk współczesnego świata są dopalacze – nowe narkotyki, śmiertelnie niebezpieczne, zawierające substancje psychoaktywne. Mimo różnych kampanii społecznych dopalacze wciąż stanowią zagrożenie a statystyki pokazują, że sięgają po nie coraz młodsze dzieci. W związku z problematyką dopalaczy uczniowie klas drugich LO wraz ze swoimi wychowawczyniami: p. Agnieszka Cebulą, p. Natalią Załucką i p. Beatą Kotlarz wybrali się na spektakl teatralny „Dopalacze. Siedem stopni donikąd” do teatru Kamienica w Warszawie. Spektakl to swoista analiza problemu, jaki stanowią dopalacze – „narkotyki przyszłości”, a także studium współczesnego społeczeństwa. Przedstawienie jest pretekstem do rozmowy o dorastającym pokoleniu, o zaniku wartości oraz o degradacji, której symbolem są narkotyki. Sztuka składa się z siedmiu odsłon, siedmiu stopni w ciągu których obnażona zostaje brutalna prawda na temat samych dopalaczy oraz motywacji społecznej, która za nimi stoi.

Jednym z negatywnych zjawisk współczesnego świata są dopalacze – nowe narkotyki, śmiertelnie niebezpieczne, zawierające substancje psychoaktywne. Mimo różnych kampanii społecznych dopalacze wciąż stanowią zagrożenie a statystyki pokazują, że

A czym tak naprawdę są „narkotyki przyszłości”? Z jednej strony są substytutem przygody, potrzebą przeżycia czegoś, czego rzeczywistość nie dostarcza, straszliwym w skutkach „nieznanym światem”, który kusi w czasach, gdy internet, media czy popkultura odzierają świat z wszelkiej tajemnicy. Z drugiej strony dopalacze są narkotykiem pustym, szybkim, łatwym, pozbawionym jakiegokolwiek kontekstu, ideologii, a tym samym wpasowują się idealnie w krytykę pokolenia skrótów, pokolenia komunikacji smsowej, emotikonów, pokolenia, gdzie wszystko jest szybkie, łatwo dostępne i przede wszystkim – zapewniające nagły, zaskakujący, mocny i najlepiej nieprzewidywalny efekt.

A czym tak naprawdę są „narkotyki przyszłości”? Z jednej strony są substytutem przygody, potrzebą przeżycia czegoś, czego rzeczywistość nie dostarcza, straszliwym w skutkach „nieznanym światem”, który kusi w czasach, gdy internet, media czy popkultura odzierają świat z wszelkiej tajemnicy. Z drugiej strony dopalacze są

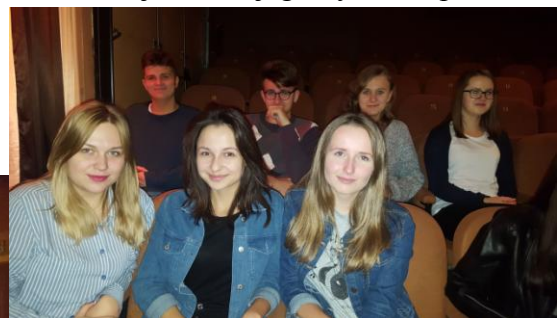

Spektakl zyskał pozytywne recenzje krytyków oraz rekomendację Dyrektora Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii Piotra Jabłońskiego, który stwierdził: „*Spektakl Teatru Kamienica pt. "Dopalacze. Siedem stopni donikąd" w reżyserii Wawrzyńca Kostrzewskiego w sposób przystępny, ciekawy i poruszający przekazuje rzetelną wiedzę na temat zagrożeń związanych z używaniem nowych substancji psychoaktywnych i tzw. dopalaczy, dla zdrowia i rozwoju nastolatków. Jest to spektakl z misją edukacyjną, zrealizowany z pasją i zaangażowaniem zarówno reżysera, jak i zespołu młodych aktorów. Unikanie moralizatorstwa i próba zrozumienia motywów młodych ludzi sięgających po substancje psychoaktywne są niewątpliwie jego atutami. (...) W opinii Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii spektakl Teatru Kamienica może zostać wykorzystany jako element pracy profilaktycznej z młodzieżą w placówkach oświatowych.*”

Przedstawienie jest niezwykle, łączy różne konwencje sceniczne, a liczne bodźce dźwiękowe i wizualne pobudzają wyobraźnię. Aktorzy mówią językiem współczesnych nastolatków. Mierzą się z takimi samymi przeciwnościami losu jak oni. Próbuje się odnaleźć w wirtualnym świecie, który obiera im prawo do jakiegokolwiek prywatności i anonimowości. Niezwykła,

nastrojowa muzyka i zapadająca momentami ciemność budują nastrój grozy – bo przecież dopalacze są groźne, mimo że początkowo główna bohaterka zdaje się o tym nie wiedzieć. Mocne sugestywne zakończenie zmusza do stawiania pytań o przyczyny rozegranej na

naszych oczach tragedii i do refleksji na temat współczesnego świata. Czy rzeczywiście żyjemy w czasach egoizmu? Czy naprawdę nikogo nie obejdzie los zagubionej nastolatki? Tematyka sztuki jeszcze długo będzie okazją do

rozmów podejmowanych w klasie podczas godzin wychowawczych. Ten niezwykle pouczający spektakl powinni obejrzeć wszyscy – młodzież, nauczyciele, rodzice. Może dzięki temu uświadomią sobie, jak wiele zależy od nas i od relacji, jakie budujemy z innymi ludźmi, nie wirtualnie, ale w realnym świecie.

Następnym etapem naszej wyprawy był spacer malowniczymi uliczkami Warszawy oraz wizyta w McDonalddie, gdzie zjedliśmy posiłek. Zmęczeni i pełni wrażeń wróciliśmy do Mogielnicy, planując już kolejny wspólny wyjazd.

Uczniowie i wychowawcy klas II LO